OSMISMĚRKA: Nezáleží na tom, kolik toho máme .....(tajenka)

A	A	K	R	O	T	Á	T	N	E	M	O	K	E	A
A	K	N	I	P	O	T	O	K	C	L	O	A	I	K
D	Á	L	N	I	C	E	P	E	I	J	M	Z	G	Ž
A	E	C	I	N	S	E	V	R	V	R	A	Í	O	I
S	T	E	C	I	N	T	O	B	O	H	C	M	L	L
E	A	A	K	I	R	B	A	F	T	S	R	E	O	K
T	K	K	P	J	K	Ř	K	Ř	Š	K	P	R	I	E
M	R	L	Č	O	I	Í	Ř	Y	E	P	E	Ě	B	Ř
O	U	E	Z	I	L	Z	Í	V	N	N	Á	F	C	P
K	H	T	S	A	N	A	V	E	K	I	K	N	E	H
L	Ě	I	B	I	V	A	D	A	L	Á	T	A	E	D
E	N	Ž	T	U	Ž	O	V	K	A	U	L	Ř	O	V
B	S	R	A	K	T	A	R	K	Z	O	B	D	K	U
A	K	D	O	V	Ů	R	P	P	M	Ž	Í	I	O	V
K	Á	A	K	N	I	L	T	S	O	R	M	E	C	B

BALÍK, BIOLOGIE, BODLÁK, BŘÍZA, CIBULE, DÁLNICE, DEFEKT, DRŽITELKA, DVÍŘKA, FABRIKA, FORMA, CHOBOTNICE, JIZVA, KABEL, KOMENTÁTORKA, KOMTESA, KŘTINY, LOPATA, MOZOL, MRKEV, NEŠTOVICE, PÁNEV, POTOK, PROSPĚCH, PROVAZ, PRŮVODKA, PŘEKLIŽKA, REMÍZA, ROSTLINKA, SMOLA, SNĚHURKA, STAŘENKA, TOPINKA, UŽOVKA, VANIČKA, VESNICE, ZKRATKA.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.
* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 17.5.2023.

KVĚTEN 2023 ROČNÍK XXII. ČÍSLO 5

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

MÁJOVÉ POVÍDÁNÍ

Jarní sláva

Jednou za rok stromy svatbu mají
my každoročně divíme se,
kde oblečení na květen si objednají.

To všechno země s vodou namíchala,
by nevěstám šaty nachystala.
Jeden štětec bílou už si zkouší,
druhý růžovou jabloň krášlí.

V hájích mladé břízky větve proplétají
a zlatou bránu z pampelišek
jaru otvírají.

J. Švajdová

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Uzávěrka dalšího čísla Našich dědin bude 21.6.2023.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Červnová pouť na svatý Antonínek

V měsíci červnu najdeme v kalendáři svátek sv. Antonína z Padovy. Když jsem v roce 2000 nastoupil do farnosti Kunovice, dozvěděl jsem se, že nedaleko odtud se nachází poutní místo zasvěcené sv. Antonínovi. Dosud jsem tam nikdy nebyl a tak jsem se rozhodl, že se na toto místo vypravím. Navštívil jsem svého kamaráda Jendu, který bydlel v Dolním Němčí. Jeho bratr Václav se občas v místní restauraci s někým vsadil o pivo, zda ví, odkud svatý Antonín pocházel. Skoro vždycky sázku vyhrál, protože různí štamgasti říkali, že pocházel z Itálie, kde se také nalézá velké poutní město Padova. Ale svatý Antonín pocházel z Lisabonu, z Portugalska. A do Itálie se dostal až jako františkánský misionář, když chtěl původně obracet na víru muslimy na severu Afriky.

Můj první výlet na svatý Antonínek se nevydařil. Vyjel jsem z Kunovic na kole směrem na Ostrožskou Novou Ves a myslel jsem si, že cestou uvidím nějakou ceduli směr Antonínek a toto poutní místo najdu snadno. Přejel jsem Uherský Ostroh, dojel jsem do Veselí nad Moravou a pořád nic. Říkal jsem si, že když je svatý Antonínek nad Blatnicí, tak bude cesta od Blatnice. Projel jsem Blatnicí, dále Blatničkou a pořád nic. Tak jsem pokračoval do Slavkova a pak se vracel zpátky do Kunovic. V Dolním Němčí jsem se zastavil u svého kamaráda Jendy a říkám jeho mamince, kde ten svatý Antonínek vlastně je? Úplně jsem ho obkroužil dokola a nic. Nakonec jsem zjistil, že cesta na svatý Antonínek vede z Blatnice anebo přes Ostrožskou Lhotu. Příště už jsem cestu našel a na tomto poutním místě jsem byl mnohokrát a budu tam jezdit dál.

Samotné poutní místo nalezneme na vrcholu kopce, který leží mezi dvěma obcemi, Blatnicí pod Svatým Antonínkem a Ostrožskou Lhotou, asi 14 km od Uherského Hradiště. Nachází se zde poutní kaple svatého Antonína Paduánského, která byla založena v polovině 17. století. I když byla časem úplně zbořena, byla zase znovu vystavěna. Díky místnímu panu faráři Zdeňkovi Stodůlkovi a matici svatoantonínské, kteří se o toto poutní místo starají a zvelebují ho, vznikl na tomto místě krásný poutní areál s opravenou kaplí, sociálním zázemím a křížovou cestou. Konají se zde mše svaté od května do října každou neděli odpoledne v 15 hodin. Největší pouť se koná v neděli po svátku svatého Antonína. Letos to vychází na 18. června. Přehled poutí a bohoslužeb je na plakátku ve vývěsce před kostelem. Kaple je po celý den otevřená, díky obětavým lidem z Blatnice.
Je to nádherné poutní místo uprostřed přírody, místo ke ztišení a rozjímání. Kdo tam ještě nebyl mohu vřele doporučit.

P. Jaroslav Polách

Kaple v Bohuslavicích u Zlína

Kaple v Bohuslavicích u Zlína slouží již 20 let farníkům a všem občanům. Je zasvěcena svátku NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE. Je to svátek lidského společenství, radostného setkávání a očekávání. Obec Bohuslavice patří do farnosti Březnice.

Myšlenka stavby kaple má začátek již počátkem 19. století a pak ve 30. letech 20. století, ale přes různé problémy nebyla realizována. Až na třetí pokus po sametové revoluci v roce 1989 se myšlenka začala naplňovat.

Již v roce 1992 obecní zastupitelstvo v čele se starostou obce panem Matoušem Hujíčkem a na přání mnoha občanů (podepsalo 265 občanů) pojalo do svého programu tuto stavbu. Záměr byl v roce 1993 uplatněn při sestavování Územního plánu sídelního útvaru obce Bohuslavice u Zlína.

Po zakoupení vhodného pozemku od Vyoralů č.p.17 a po schválení územního plánu v listopadu 1994 zahájil starosta obce v roce 1995 přípravné práce.

Základní kámen byl posvěcen 21.5.1995 sv. Otcem Janem Pavlem II. při návštěvě v Olomouci.

Mše svaté se začaly konat od jara 1990 v zasedací místnosti na Obecním úřadě v Bohuslavicích u Zlína každou neděli za velké účasti věřících (kolem 100 věřících). Lidé se zde modlili za zahájení a stavbu kaple až do vysvěcení nové kaple. Poslední mše sv. na obecním úřadě byla v neděli 12.10.2003. Poutní mše sv., Bohuslavské hody a vánoční mše sv. se konaly v sále na hasičské zbrojnici, případně v areálu za hasičskou zbrojnicí za účasti více jak 150 lidí. Každý měsíc probíhala sbírka na stavbu kaple.

Vzhledem k tomu, že jsme nechtěli stavět kapli ledajakou, byla vyhlášena architektonická soutěž, kde ze 4 uchazečů byl uměleckou komisí olomouckého arcibiskupství dne 20. září 1995 v čele s ing.arch. Tomášem Černouškem vybrán návrh paní ing. arch. Jany Puškáčové z Bohuslavic u Zlína. Tento návrh také doporučila výběrová komise Obce Bohuslavice u Zlína a to nezávisle na rozhodnutí olomoucké komise. Již v roce 1995 byla přemístěna trafostanice, která překážela stavbě kaple. V letech 1996-97 byl vypracován projekt na stavbu kaple firmou ALFAPROJEKT a vyřízeno stavební povolení. Samotnou stavbu kaple zahájila na podzim 1998 firma Manag Zlín nejdříve stavbou pilotů (32 pilotů 8 metrů v zemi a 4 piloty pod hlavní věží 12 m hlubokých) a také byly zhotoveny základové pásy. Do konce r. 1999 byla zhotovena hrubá stavba vč. věží a křížů, kanalizace a jímky na vyvážení. Koncem roku 2001 byla s firmou Manag ukončena smlouva o dílo a na jaře 2002 byla vybrána firma Jelínek z Ratiboře, která provedla vnitřní omítky včetně stropu, elektroinstalaci celé kaple a venkovní zateplení a omítky.

Naopak, druhého, níže uvedeného krásného motýla Okáče voňavkového, můžeme spatřit hojně poletovat na vysluněných loukách, při okrajích doubrav. V okolí Březnice, se s ním v letních dnech setkáte např. nad ulicí Vyhlídka, pod jižně vysluněnou částí lesa, kde majestátně plachtí a se svým rozpětím křídel až 4 cm určitě upoutá naši pozornost. Smutnou skutečností je, že mnohdy poletuje prakticky nad prázdnou loukou, nad kterou by se dříve potkával se stovkami dalších motýlů. Jedná se o invazní druh motýla, který má svou domovinu na jihu, ve středomoří.

Je krásný, určitě náš pohled potěší, leč společně v současnosti s velmi hojnými babočkami bodlákovými, kudlankami nábožnými, otakárky ovocnými, velkými divokými včelami drvodělkami, nám uvedené jižní druhy dokladují, že se naše příroda postupně mění na „subtropy“. (Hlavně, ať nám extrémní letní vedra definitivně nevezmou naši národní radost a vášeň houbařinu).

Radim Bárta

Ilustrace: Radim Bárta

Klimatické změny nám drtí naši přírodu

I laický pozorovatel vidí, jak se nám naše příroda mění před očima. Zejména letní extrémní horka, vysychání vodních zdrojů naši přírodu „posunulo“ na jih, do středomoří. Kde jsou ty časy, kdy byly naše letní louky plné pestrobarevných motýlů, lesní tůňky plné kuněk, skokanů a čolků, luční a lesní potoky a potůčky plné pstruhů.

Až nyní, kdy je všude v těchto lokalitách prakticky prázdno, bez těchto nádherných živočichů si plně uvědomujeme, zejména my starší pamětníci, jaké jsme vlastně měli štěstí, že jsme tuto dnes již zaniklou krásu mohli obdivovat. Upřímně řečeno, ani jsme si v dobách této přírodní hojnosti nepřipouštěli, že to, co vidíme je unikátní a zanedlouho zřejmě definitivně zanikne.

Jako smutný důkaz změny podnebného pásu v naší republice uvádím příklad výskytu dvou nádherných motýlů - Babočky osikové (Nymphalisantiopa) a Okáče voňavkového (Brintesiacirce). Babočka osiková, lidově černoplášťník, patřila dříve k našim nádherným poslům jara. Její jarní forma měla typické světlé okraje - lemy tmavých sametově hnědých křídel byly bělavé, jednalo se o přezimující jedince, kteří majestátně poletovali s příchodem jarních slunečných dnů. Letní forma tohoto nádherného motýla měla křídla sametově hnědo-fialová. Okraj křídel byl ohraničen výrazně žlutým lemem. V současné době uvidět tuto barevně fascinující babočku je velevzácnost.

Ilustrace: Radim Bárta

Kaple byla dostavěna do konce září 2003 i za velké pomoci věřících občanů, živnostníků a také ostatních občanů z Bohuslavic. Finanční pomoc poskytla farnost Březnice, a také farnost Lhota a farnost Velký Ořechov. Dvakrát se uskutečnily sbírky po obci Bohuslavice u Zlína (schválené Krajským úřadem ve Zlíně). Soukromé dary přispívali také ostatní občané a živnostníci z Bohuslavic, a také věnovali soukromé dary občané a živnostníci ze sousedních obcí.

Slavnostní svěcení KAPLE NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE bylo v sobotu 18. října 2003. Kapli posvětil biskup Otec Josef Hrdlička.

V dalších číslech ND Vás budeme informovat o průběhu stavby kaple a oslavě k 20. výročí posvěcení, která bude v neděli 22. října 2023.

Stanislav Chmela, Bohuslavice u Zlína

Izrael

21.4.2023, 13:00 hodin - odjezd z Pohořelic od zámku směr Bratislava -Vídeň letiště- Izrael. Kolem půlnoci Tel Aviv a pak přesun na hotel palestinského Betléma. Ranní probuzení ve Svaté zemi bylo pro nás slunečné a překvapivé. Náš průvodce ze Slovensko otec Jeremiáš nás seznámil s programem na první den. Byl to takový zahřívací den. Po dobu sedmi dnů jsme navštívili Betlém - baziliku Narození Ježíše Krista, Jeruzalém - baziliku Božího Hrobu na Kalvárii, Golgotě. Dále pak Haifu u Středozemního moře, Genezaretské jezero - plavba po jezeře, Nazaret, taxíkem na horu Tábor, přejezd Judskou pouští, Jericho, Jordán - obnovení křtu, koupání v Mrtvém moři, kde plave i neplavec a spoustu zajímavých míst. Náš průvodce otec Jeremiáš věděl o těchto místech a zemi snad všechno. Jeho výklad a znalosti byly velké, před dvaceti lety zde studoval. Každý den nám otcové sloužili působivou mši svatou vždy na jiném místě. A tak nám sedm dnů uteklo jako voda. A let tam i zpět do Vídně byl pohodový. Nikomu se nic zlého nepřihodilo a neztratilo. A velké díky taky patří otci z Pohořelické farnosti za jeho ochotu a starosti s přípravou této poutě. Děkujeme Vám oběma a Pán Bůh zaplať za krásné duchovní zážitky.

Účastnice zájezdu: Lidka Zajícová, Milada Sázelová, Blažena Kadlčáková

Nohy odpuchly - zážitky zůstávají.

Uctění památky obětí II. Světové války Březnice 8.5.2023

Žehnání polí, luk, pastvin, zahrad a sadů

Na svátek sv. Marka evangelisty se konají modlitby za úrodu. V neděli, 23. dubna od obrázku Čtrnácti svatých pomocníků požehnal P. Jaroslav Polách polím, loukám, pastvinám, zahradám a sadům v naší farnosti.

Stavění májky v Březnici - 1.5.2023

Akce TJ Sokol a SRPŠ Březnice - pálení čarodějnic 30.4.2023

Soutěž Rudimovský železný hasič

V sobotu 22.4.2023 se soutěžní tým SDH Březnice účastnil soutěže Rudimovský železný hasič, která se konala v Rudimově. Jednalo se o TFA pro mladé hasiče a soutěžilo se jednotlivě. Za SDH Březnice se soutěže účastnilo 6 mladých hasičů, a to Kristýna Halová, Vojtěch Samiec, František Kadlčák, Vojtěch Jurák, Matěj Mrlík a Natálie Němcová. Kristýna Halová a Vojtěch Samiec soutěžili v kategorii mladších žáků a ostatní v kategorii starších žáků. Konkurence byla opravdu veliká, soutěže se účastnilo celkem na stovku mladých hasičů. Časy všech účastníků soutěže byly velmi těsné, proto nebylo vůbec lehké uspět. Ale i přesto se to jednomu z našich soutěžících podařilo. Kristýna Halová získala zlato v kategorii mladších žáků, a to s rekordním časem 98,31 s.

Umístění jednotlivých soutěžících:

Mladší žáci
Kristýna Halová - 1. místo (z celkových 48 soutěžících)
Vojtěch Samiec - 6. místo

Starší žáci
František Kadlčák - 10. místo (z celkových 36 soutěžících)
Vojtěch Jurák - 12. místo
Matěj Mrlík - 26. místo
Natálie Němcová - 29. místo

Jde vidět, že žádný ze soutěžících nepodcenil přípravu a tvrdě na sobě zapracoval. K excelentním výkonům všem soutěžícím gratulujeme a děkujeme za krásnou reprezentaci našeho SDH.

Za SDH Březnice Zuzana Hanáčíková

… a krajinu polibky přítmí uspává

„*Jaro je nejkrásnější pro toho, kdo zažil dlouhou zimu*.“ A řekla bych, že pan Bjornson, autor této myšlenky, nejspíš pravdu bude mít. Vždyť po nekonečných, na sluníčko skoupých dnech, jistě většina z nás, dary jarních dnů s vděčností přijímá.
Květen, se svými jednatřiceti dny, může se též jednou zvláštností pochlubit. Žádný jiný měsíc v roce stejným dnem v týdnu nezačíná.
Pátý měsíc též májem mnohdy jmenujeme. Název tento, zřejmě od „májky“, která v dřívějších časech mnohé vesnice zdobívala, mohl by i pocházet.
Přestože obyčej stavění máje se v současnosti již méně dodržuje, jeho historie po staletí známá je. Naši předkové májkami jaro vítali, mládí, lásku, plodnost oslavovali.
Strom, k tomuto účelu vybraný, musel být rovný, silný, vysoký. Jeho druh přesně určen nebyl, ale svobodní mládenci, většinou smrk, jedli či borovici v lese vybírali. To proto, že vršek těchto stromů dlouho zelený vydržel. V některých oblastech prý i bříza posloužila.
Poté, co ogaři strom kůry zbavili, s velkou námahou ho do dědiny dotáhli. Zelený vrch cérky mašlemi, šátky, fábory zdobily. Z chvojí svobodná děvčata ještě věnec upletla a ten pak se pod vrchol májky zavěsil. Však vztyčit a pořádně ukotvit takového obrovského krasavce bez újmy na zdraví, to věru žádná lehká věc nebyla. Úkonu toho, musela se většina silných mužů ze vsi zúčastnit.
Díra byla vykopána, tyče, pomáhající pozdvihovat těžký kmen, přichystány, a provazy to všechno jistily. Mladí hoši májku zvedali, no a ti staří, ti jim, s butylkou trnkových kapek v ruce, radili.
Vztyčením tohoto strážného ducha obce, za kterého byl máj považován, práce zdaleka ukončena nebyla. Ty máje od postavení až do skácení, se bedlivě hlídat musely.
Protože nechat si cizími chasníky ukrást máj, tož to snad už ani větší haňby by nemohlo být!
Uhlídat strom před lupiči, prestižní záležitostí vrcholného významu bylo, a tak dnem i nocí se strážilo, a nezřídka i ke krutým šarvátkám s lapkami z okolních dědin, docházelo.
Však věřím, že za tu krosnu neopakovatelných prožitků a příběhů, to bezpochyby stálo.
Stavění, jakož i kácení máje, tanečními zábavami doprovázeno bývalo. Tam se většinou, při poháru lahodného moku, všechny případné neshody srovnaly. Anebo taky ne.
Alespoň tak nějak se v mojí děravé kapse času, vzpomínky mé dávné zachovaly.

Amatérská Improvizační Divadelní Společnost

OSKAR

bláznivá komedie
na motivy divadelní hry Claude Magniera

OSOBY A OBSAZENÍ:

Bernardeta - Kristýna Vavrušová
Christian Martin - Josef Hutěčka
Bertrand Barnier - Jaroslav Pleva
Coleta - Izabela Kupcová
Germaina - Karolína Soukupová
Jacquelina - Anežka Plevová
Filip Dubois - Pavel Vavruša
Oskar - Ivo Somr
Charlota - Hana Drcmánková

Divadelní představení vzniklo za podpory:
Obec Březnice
TJ Sokol Březnice

https://aids-breznice.estranky.cz/

Byli jsme na premiéře!

A.I.D.S - Amatérská Improvizační Divadelní Společnost Březnice vznikla v roce 2006 a od té doby ochotnický soubor nacvičil několik představení - dvě cimrmanovské hry (Záskok a Dlouhý, široký a krátkozraký), dvě vlastní pohádky - O koni, který zachránil království a O ukradené princezně a dvě upravené divadelní hry - Ostrov pokladů a Strašidlo Cantervillské. S těmito představeními také hostovali po sousedních obcích ve zlínském okrese.
V pátek, 12. května jsme byli pozváni na premiéru nově nastudované hry OSKAR.
Naplněná březnická sokolovna s napětím očekávala po delší přestávce vystoupení herců A.I.D.S.

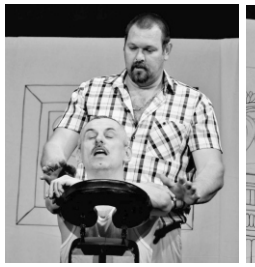
Bláznivou komedii OSKAR na motivy hry Claude Magniera upravil pro „svůj" herecký spolek Jaromír Pleva. Je to divadelní hra, kde bylo potřeba obsadit 9 rolí, tj. doposud největší počet herců a nastudovat 72 listů textu. Znamená to, že původní ochotnický spolek se rozrostl o nové tváře - jak je uvedeno v programu.
Kulisy pro tuto divadelní hru namalovala Karolína Soukupová a nutno podotknout, že černo-bílá varianta byla moc pěkná. O jejich umístění se postaral Pavel Vavruša, návrh plakátu byl v režii Anežky Plevové.

I když mají ve svém názvu „Amatérská Improvizační Divadelní Společnost", dovolím si napsat, že herecké výkony nebyly vůbec amatérské, ba výborné a profesionální. Svědčil o tom dlouhotrvající potlesk a hodnocení zúčastněných diváků - odcházeli pobavení, odreagovaní a někteří doslova unavení smíchem.

Určitě se budeme těšit na opakování tohoto představení, anebo si nenecháme ujít jejich hostování v okolních vesnicích.

Marie Burdelová

Ze zákulisní pravdy:
Vzhledem k velkému počtu účinkujících a jejich různému pracovnímu vytížení bylo organizování zkoušek náročné. Kuriozitou bylo, že až na premiéře se herci sešli v plném počtu.

Salašská dědina dříve, spíše takovou malou osadou bývala. Co se na jednom konci šustlo, to se, rychlostí koní závodních, na druhém konci v tu ránu vědělo. Ale ve větších vesnicích, často i k velkým překvapením, první májový den, docházelo. Panoval zde takový obyčej, že se cestička od domu zamilovaného ke stavení jeho milé, například řezinami vysypávala.
No, alespoň pak měly babky klevetilky, na nějaký čas, o práci postaráno.

První májový den, zamilovaní svátek mají. Najít rozkvetlou třešni, moc práce nedalo, a i kdyby, tak milenci prý stejně více než očima, srdcem vidí. Takže k zachování romantického rituálu políbení, každý kvetoucí strom by dobře posloužil.
Podle statistik, však svateb v tomto měsíci lásky, pramálo bývá. Tak patrně snoubenci pověrčiví budou a řídí se příslovím, že *soužení si přivodí, kdo se v máji ožení.*
Třetí květnový den, Slunce svůj svátek slaví. A tak možná bychom i staré Egypťany, kteří sluneční kult uctívali, potěšit dokázali. Věřím, že většina z nás nebere sluníčko jen jako něco, co toliko svítí. Jeho kolosální význam pro naši existenci si dobře uvědomujeme, protože ta ohnivá koule, spolu s vodou, je základním dárcem života na naší krásné planetě, kterou Zemí jmenujeme.
Ledoví svatí muži s Medardem si letos roli vyměnili. Dešťovými kapkami nás hojně obdarovali, však mrazíky, ty naštěstí nepřinesli. Ale i tak, vrátit se ještě znovu k peci, nás přinutili.
Druhou květnovou neděli na maminky své vzpomínáme. Debaty o tom, co drahé osobě v ten den věnovat, k úsměvu mne přinutí.
My, které již maminka do náruče své více nepřivine, jsme dávno pochopili, že tím dárkem nejcennějším, je umět podarovat čas.

Kytičku křehkých konvalinek na hrob pokládám, za život a lásku děkuji. V mysli mé dávná vzpomínka zůstává, a tělem zvláštní chvění prochází. Čirý vánek májový vlídně ke mně promlouvá, však neumím zpět vrátit čas. *„Jsem tu s Tebou:"* zaslechnu, tak co víc si ještě můžu přát!

Před sto čtyřiceti lety narodil se Jan Kašpar, nejznámější z prvních českých leteckých konstruktérů a pilotů. Třináctého května, roku tisíc devět set jedenáct, provedl svůj slavný let z Pardubic do Velké Chuchle. Za devadesát dvě minuty, vzdálenost sto dvacet jedna kilometrů, překonal.

Sto padesát pět let uběhlo od chvíle, kdy byl slavnostně položen základní kámen Národního divadla. Sto vlaků, některé prý i sedmdesát vagónů měly, v ten den do Prahy dorazilo. A v průvodu, kolem sto padesáti tisíc lidí, do dobových kostýmů a krojů oděných, městem kráčelo.
Slavnost to byla velkolepá a tři dny trvala.

Původní záměr, že divadlo bude mít jen jeden základní kámen, z hory Říp, se rozplynul.
Na dvě desítky z různých míst vlasti, se jich sešlo. Tím hlavním se však nakonec žulový kámen z Louňovic nedaleko Říčan, stal. Do něj pak otvor pro kovovou skříňku vytesali, a zakládací listinu, pamětní mince, dobové noviny, do ní vložili. A jako památku na Jana Husa, též tři kamenné úlomky, které z vězení v Kostnici pocházely, do schránky ukryli.
Také jsem někde vyčetla, že mezi kameny byl i soudek s posvátnou vodou z hostýnské studánky, zazděn. Tou vodou svatý Cyril Slovany křtil.

U konce je májové povídání, čas jednu kapku rosy k té druhé přidává. Bílá pára nad lesem, jak to peří, lehce se k nebi vznáší, a v kamnech vítr tiše lká.
Déšť květů třešňových zvolna k zemi padá, a svou září měsíc krajinu objímá. Mizí nachové zabarvení a ztichlá údolí, přítmí něžnými polibky uspává.

Nechci být více věčným poutníkem, teď už vím, kterým směrem mám se dát. Ta cesta, po níž kráčím, je spletitá, však kdo chce mi rozumět, nechť se mne ptá. Soucit, pokora a slušnost tu ruku v ruce jdou, a pár dobrých lidí, které si nekoupíš. Jsou tu bzučící včely a švitořící ptáci. A vzpomínek a nadějí, na tisíc. Nechci už více tápat tmou, mou cestu teď už řídí Slunce a Hvězdy nad hlavou! Na té mé cestě sídlí Bůh!

Dny dobré a pokojné Vám všem Marie Nevělíková

„Krása tváře je okrasa křehká,
pomíjející květ, lesk okamžiku.
Ale krása ducha tkví uvnitř
a je stálá.“
/Moliére/

Nad obcí vzniklo nové místo k rozjímání

Na okraji louky Zelené, nad obcí Bohuslavice, můžete při procházce do lesa narazit na obrázek Svaté rodiny. Kdo stojí za myšlenkou tohoto místa, kde můžete z lavičky pozorovat místní kapli?

"Byl to společný nápad bohuslavských farníků. Za nápadem stál otec Jaroslav, který zmínil, že by rád vytvořil místo, kam by s dětmi mohl v hodinách náboženství dojít. Společně s paní starostkou jsme vybrali toto místo nad školou, kam děti dojdou mimo hlavní cestu," říká farnice Anna Slezáková.

Inspiraci čerpali i ze společných poutí k obrázku Panny Marie Medžugorské v lese nad Svárovem. "Tam bývají v letním období pravidelné mše svaté, právě na výročí zjevení v Medžugorji. Tam jsme chodívali, obrázky viděli a doma s manželem jsme si řekli, že taky můžeme takový obrázek vyrobit," dodala jedna z iniciátorek.

Děkuji MgA. Pavla Klára Urbášková

Co Vám dává sílu a motivaci do práce?

Jak už jsem se zmiňovala výše, práce starosty je velmi různorodá a prakticky nikdy nevíte, co v daný den budete řešit. To mi velmi vyhovuje, jelikož stereotypní zaměstnání není nic pro mě. Časově je to však náročnější, než jsem očekávala. Navíc tady „se nehraje" ani na pevnou pracovní dobu, víkendy, svátky…..
Sílu čerpám rozhodně doma, procházkami v lese a když jsem sama. Mrzí mě, že mi nezbývá už čas na čtení, jelikož to patřilo také k mým oblíbeným činnostem.
Motivací pro další práci je pro mě samozřejmě každý dokončený projekt, schválená žádost o dotaci, komunikace s občany. Občas se i stává, že mi někdo z občanů poděkuje a pochválí. To je pak asi největší hnací motor. Jelikož za normálních okolností se dozvídáte spíš to, co děláte špatně (směje se).

Chtěla byste občanům a čtenářům dědin něco vzkázat?

Určitě, aby se nebáli s čímkoliv přijít nebo zavolat. Byla bych ráda, kdybychom se ve větším počtu potkávali na různých akcích. V současné době mi zájem o veřejný život ze strany občanů trochu chybí. Jelikož to, že spolupracujeme, je největší odměnou jak pro pořadatele, tak pro samotnou obec.

Rozhovor připravila: MgA. Pavla Klára Urbášková

Beseda s důchodci

V sobotu 6. května se na sokolovně v Bohuslavicích konala beseda s důchodci. Po úvodním přivítání jsme si poslechli vystoupení dětí z naší základní školy za doprovodu akordeonu Štěpánka Kašpaříka. Dále vystoupili děti z tanečního kroužku.
Hudební doprovod zajišťovala Provodovská šestka, které se postupně podařilo roztančit většinu hostů. Poděkování patří i country tanečníkům z Pašovic, které doplňují i šikovní tanečníci z Bohuslavic. V každé přestávce nám předvedli taneční vystoupení, jež bylo po zásluze odměněno velkým potleskem.
Celé dopoledne se neslo v přátelské atmosféře, pěkně jsme si zazpívali a nakonec i zahráli těm zúčastněným, kterým již bylo nebo brzy bude 90 let. Věřte, že jejich chuť do života a čipernost by jim mohl kdekdo závidět.

Děkuji tedy všem, kteří přišli a těm, co se na přípravách spolupodíleli. Těším se na příští rok!

Světlana Bilavčíková, starostka obce Bohuslavice

ROZHOVOR SE STAROSTKOU

Podpořit malé spolky a tím zlepšit atmosféru a pospolitost v obci. To by si přála nová starostka Bohuslavic - Světlana Bílavčíková.

Na podzim loňského roku se v komunálních volbách stala novou starostkou obce Bohuslavice u Zlína Světlana Bílavčíková. Je to její první volební období ve vedení vesnice a tak jsme jí položili pár otázek.

Pojďme se vrátit o pár let zpět, jaké byly vaše začátky v komunální politice?

Vše začalo v roce 2014, kdy jsme dali dohromady sdružení nezávislých kandidátů „Změna" a šli jsme do komunální politiky se spoustou ideálů a cílů. Volby jsme tenkrát sice vyhráli, ale volba starosty poté nedopadla v náš prospěch, zůstali jsme tedy v zastupitelstvu jako opozice. I když to probíhalo za poměrně dramatických okolností, tak to zpětně vnímám jako životní lekci. Všichni jsme v komunální politice teprve začínali a o fungování obce jsme toho zatím moc nevěděli. V dalších volbách v roce 2018 jsem byla zvolená místostarostkou a začala jsem se více zapojovat do chodu obecního úřadu. Musím však říct, že se na obci řeší spousta různorodých záležitostí, takže se člověk stále učí.

Do funkce starostky jste nastoupila na podzim 2022 - jaké máte plány? Které oblasti života občanů vidíte jako nejaktuálnější?

Plánů a nápadů bych měla spousta. Je potřeba si však uvědomit, že v nynější době je administrativní zatížení úřadu opravdu velké. Funkce starosty je hodně úřední a provozní - co se obce týče. Na nové projekty pak zbývá méně času, tím spíš, když jste v této pozici teprve prvním rokem. Já mám štěstí i v tom, že jsme se jen vyměnily s paní bývalou starostkou Janou Puškáčovou, která spoustu věcí zastane.
Ale abych se vrátila k původní otázce. Mým hlavním cílem je určitě v tomto období dotáhnout projekt cyklostezky na Březnici. Později (pokud to bude možné) zkusit i zrealizovat cyklostezku směr Šarovy. Líbilo by se mi i menší posezení na hřišti v místě zelené chatky. Dále řešíme se zastupiteli již velmi aktuálně budoucnost budovy staré školy, jelikož nám hodně rychle chátrá. V podobě projektu je nyní parčík uprostřed obce, kde se bude nacházet odpočinkové místo a nově i chodník podél silnice. Plánuje se chodník po zatáčku směrem k Salaši a poté i chodník směrem na Doubravy.

Už delší dobu řešíme i změnu nastaveného odpadového hospodářství u nás v obci. Platí se ročně paušální částka za osobu. Tady se to řadě občanů určitě nebude líbit, ale systém se musí změnit, jelikož se velmi ukazují rozdíly v celkovém třídění v jednotlivých domácnostech. Zkráceně řečeno ti, co třídí hodně, tak velmi doplácí na ty, kterým to přijde jako ztráta času.

Jedna čtyřčlenná domácnost za 14 dní naplní přibližně 3 popelnice a druhá domácnost o stejném počtu členů naplní jednu popelnici třeba za měsíc, jelikož vytřídění odpadu berou už jako samozřejmost. Po obci navíc máme rozmístěné tzv. hnízda na tříděný odpad a každou sobotu je otevřená obecní zahrada. Obec potom zbytečně doplácí za odpad, který v komunálním odpadu být vůbec nemá. Tyto peníze by se daly určitě lépe investovat, stačilo by kdyby stávající systém začalo respektovat více občanů. Navíc do roku 2025 se očekává, že míra vytříděnosti v obcích bude na 60%. My se pohybuje nyní zhruba na 30%. Ale o tom bych v budoucnu napsala samostatný článek.

Co však za sebe vnímám jako nejaktuálnější je podpora stávajících sdružení a spolků. Čím více se občané budou zapojovat do chodu obce a podílet se na ní, tak se zvyšuje pospolitost a tedy i celková atmosféra a nálada v obci. Proto jsem ráda za každou akci, na kterých se společně podílíme a potkáváme. Tímto děkuji všem jednotlivcům, kteří ve svém volném čase přijdou pomoci.

Využívá obec v této chvíli nějaké dotační peníze?

V loňském roce jsme byli velmi aktivní, co se dotací týče - nová dodávka pro hasiče, chodník na horní konec, projekt na odkanalizování a jiné. Letos máme už přislíbenou dotaci na změnu Územního plánu od Zlínského kraje. Zatím se dívám po vhodné dotaci na rekonstrukci víceúčelového hřiště a hlavně povrchu, který je už v horším stavu. Dále čekáme na dokončení už zmiňované změny ÚP, abychom mohli dokončit projekt cyklostezky a najít dotaci i na její následnou realizaci.

Jaké kulturní akce se pro občany chystají?

V době, kdy budou vycházet tyto Dědiny, tak bude zrovna probíhat v areálu za hasičskou zbrojnicí Bůslavský Drvař. Dále všechny srdečně zvu na další ročník Sportovního dne, který bude probíhat 17. června v areálu víceúčelového hřiště pod bohuslavickou školou. Čeká na vás celá řada sportovních disciplín a rozjednaný je i fotbalový zápas našich mladších fotbalistů s týmem z Halenkovic. Tak to bude rozhodně chtít velkou fanouškovskou podporu. V sobotu 12. srpna nás Strážci valašských tradic zvou na Bohuslavickou bečku.